

В рамках рассмотрения особенностей преподавания в высших учебных заведениях было выяснено, что его дистанционная форма осуществляется преимущественно в рамках модели смешанного обучения, предполагающей занятия как в режиме «офлайн» в виде аудиторных занятий, так и в режиме «онлайн».

Литература:

1. Данилова М. Л., Семенова Е. С. Эффективность использования Интернет-ресурсов в процессе формирования социокультурной компетенции. Современные методы и технологии преподавания иностранных языков. 2019. 449 с.
2. Азимов Э.Г., Щукин А.Н. Новый словарь методических терминов и понятий (теория и практика обучения языкам). М.: ИКАР, 2009. 448 с.
3. Википедия Свободная энциклопедия. Сайт Электронной энциклопедии. URL: <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1>
4. Муштавинская И.В. Технология развития критического мышления на уроке и в системе подготовки учителя: учебно-методическое пособие. – СПб.: КАРО, 2009.

Впровадження штучного інтелекту в сучасний освітній процес

Шевчик К.Ю.

*к. філол. н., доц., доц. кафедри перекладу та лінгвістичної підготовки іноземців
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
м. Дніпро, Україна
e-mail: shevchikekaterina3@gmail.com*

Розвиток штучного інтелекту (ШІ) та його впровадження у сферу освіти набуває повсюдного характеру. Експерти сходяться на думці, що ШІ призведе до істотних трансформацій в індустріях, пов'язаних з інтелектуальною діяльністю, до яких належить освіта. На думку генерального директора UNESCO, штучний інтелект серйозно змінить усю сферу освіти, а методи викладання, способи навчання, доступ до знань та підготовка вчителів та викладачів зазнають революційних змін. Сфера освіти, на відміну від бізнесу, має свою специфіку інтеграції ШІ-технологій. Основною метою впровадження ШІ в освітні процеси є не здобуття економічного ефекту, а підвищення якості

навчання, яке складно виміряти за допомогою системи об'єктивних показників [6].

Галузь застосування ШІ в освіті вже зараз дуже різноманітна. Його можна використовувати для аналізу поведінки студентів та викладачів, персоналізації процесу навчання, контролю чесного проходження онлайн-іспитів та тестування, перевірки рівня знань та робіт студентів та ін. Важливим соціальним ефектом впровадження ШІ стане підвищення рівня доступності освіти, а також інклюзивності освітнього середовища [1]. Використання штучного інтелекту – це не тільки забезпечення аудиторій відповідним обладнанням, а й зміна освітньої парадигми. У міру впровадження ШІ-рішень, на місце традиційним заняттям приходитиме різноформатне проектне навчання. Зміниться роль педагога, зросте його значущість як наставника, який мотивує студентів до самостійної роботи, навчає прийомів роботи з інформацією, пошуку нових рішень. Це пов'язано з тим, що штучний інтелект в освіті ґрунтується на використанні різноманітних додатків, інтелектуальних наставників, функціях персонального та оперативного зворотнього зв'язку, контролю прогресу в навчанні [2].

Можливості ШІ також можна використовувати для надання спеціалізованої підтримки та підвищення обізнаності про прогалини у знаннях, що дає змогу викладачам використовувати технології персоналізованого та адаптивного навчання. ШІ забезпечує можливість прийняття рішень на базі алгоритмів, що дають змогу оцінювати складні навички та знання у режимі реального часу. Крім того, освітні системи на базі штучного інтелекту здатні аналізувати динаміку занять в аудиторії та залученість студентів, що дає змогу оперативно виявляти прогалини у знаннях. Подібні технології, які нещодавно здавалися віддаленим майбутнім, вже використовуються в освітній сфері.

Адаптивне навчання передбачає таку форму організації навчального процесу, коли він максимально враховується навички, інтереси та інші індивідуальні особливості студентів. Побудова адаптивних освітніх моделей

здійснюється з використанням технологій на базі ШІ та машинного навчання, що дають змогу аналізувати результати освоєння освітньої програми та коригувати її для кожного студента. Автори дослідження зазначають, що однією з найпопулярніших навичок майбутнього стане високий рівень володіння ШІ -інструментами, а наука про використання ШІ – його ключовим елементом. Різні країни вже вживають заходів для залучення талантів у галузі штучного інтелекту, оскільки перебувають в умовах жорсткої конкуренції. За останній рік популярність генеративного штучного інтелекту стрімко зросла. В освіті генеративний ШІ використовується і для покращення навчального процесу. Наприклад, чат-бот здатний відповідати на запитання студентів, а нейромережі допомагають аналізувати результати проведених занять, підбирати теми та матеріали для нових, підказувати спікерам. ШІ також допомагає й у адміністративній роботі викладачів [3,5].

Масові відкриті онлайн курси (МООС) – формат онлайн навчання, при якому доступ до освітнього контенту відкритий для широкої аудиторії через Інтернет. Хоча технології дистанційного онлайн-навчання набули розвитку ще наприкінці ХХ століття, початок популярності моделі МООС можна уналежнити до початку 2010-х років. Сьогодні МООС-платформи не лише надають різноманітний освітній контент з питань, пов'язаних із технологіями штучного інтелекту, а й використовують алгоритми ШІ для вирішення комплексу аналітичних та управлінських завдань, спрямованих на підтримку освітнього процесу. Насамперед, це конфіденційність та захист персональних даних студентів та викладачів. Для якісного навчання ШІ-моделей потрібна конфіденційна інформація – дані користувачів із соціальних мереж, мобільних телефонів, комп'ютерів тощо. Навіть якщо формально конфіденційність користувачів не була при цьому порушена, виявлені ШІ закономірності даних можуть створювати ризики розкриття персональної інформації [7, 8].

Крім цього, існує проблема взаємин між людиною та машиною. Завдяки впровадженню ШІ в освіту з'являються гібридні форми навчання, які містять

віртуальних помічників. Сьогодні в експертній спільноті активно обговорюється ймовірність того, що у студентів може змінитися сприйняття «живого», і це здатне призвести до уповільнення розвитку емоційного інтелекту, вони зіткнуться з низкою проблем, спричинених формуванням емоційних зв'язків між людиною та машиною [4].

Результати дослідження показують, що сьогодні сфера освіти знаходиться на ранньому етапі впровадження технологій ШІ. З одного боку, за можливостями інвестицій у технології ШІ та залучення профільних фахівців вона поступається лідируючим сегментам економіки: банкам, торгівлі, телекомунікаціям. З іншого боку, в освітніх установах існує особлива потреба у використанні ШІ, оскільки ця сфера діяльності безпосередньо пов'язана з інформацією та її обробкою. При цьому тенденції використання ШІ в освіті загалом відповідають світовому досвіду сучасної технологічної модернізації та пов'язані як із підвищенням якості освітніх послуг, так і з підвищенням керованості освітніх процесів.

Література:

1. Вікторова Л.В., Кочарян А.Б., Мамчур К.В., Коротун О.О. Застосування штучного інтелекту та чат-ботів під час вивчення іноземної мови. *Інформаційно-комунікаційні технології в освіті*, 2021. Вип. 32. Т. 2. С. 166–173.
2. Левчук А. Штучний інтелект: лінгвістичні аспекти. *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Серія : Філологічні науки. Мовознавство*. Луцьк, 2015. № 4. С. 203–207.
3. Погореленко А.К. Штучний інтелект : сутність, аналіз застосування, перспективи розвитку. *Науковий вісник херсонського державного університету*, 2018. № 32. С. 22–27.
4. Тарасенко Н. Штучний інтелект: досягнення в розробці та ризики подальшого розвитку. *Шляхи розвитку української науки: суспільний дискурс*. 2023. № 4 (186). С.15–31.
5. Толочко С.В., Бордюг Н.С., Міроненко Л.П. Academic integrity and artificial intelligence in educational and scientific activities. *Інноваційна педагогіка*, 2 (62), 2023. pp. 25-32. ISSN 2663-6085. URL: http://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2023/62/part_2/4.pdf
6. Foltynek T., Bjelobaba S., Glendinning I., Reza Khan Z., Santos R., Pavletic P. & Kravjar Jú. ENAI Recommendations on the ethical use of Artificial Intelligence in Education. *International Journal for Educational Integrity*. 2023. № 19 (12). URL: <https://edintegrity.biomedcentral.com/articles/10.1007/s40979-023-00133-4>
7. Levene A. Artificial intelligence and authorship. COPE. 23 February 2023. Available Online. URL: [Artificial intelligence and authorship | COPE: Committee on Publication Ethics](https://wwwCOPE.org.uk/Artificial-intelligence-and-authorship)
8. Sullivan M., Kelly A., McLaughlan P. ChatGPT in higher education: Considerations for academic integrity and student learning. *Journal of Applied Learning and Teaching*. 2023. Vol. 6, №. 1. DOI: <https://doi.org/10.37074/jalt.2023.6.1.17>. URL:

Поетичне мовлення у викладанні української мови як іноземної

Шокуров О.В.

ст. викл.кафедри української мови

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

м. Харків, Україна

e-mail: Oleksandr.Shokurov@khpі.edu.ua

Як відомо, проза та поезія – два види організації художнього тексту. Проза є неримованою, слабо ритмованою формою тексту. Поезія, як правило, є мовленням з чітко відчутним ритмом та римою. На побутовому рівні саме так сприймаються поетичні та прозаїчні твори. Хоч існують також такі твори, як романи чи повісті у вигляді віршів, білі вірші, нечітко структуровані «драбинчасті» поезії, хоку, танка (де може бути відсутніми не тільки рима, але й ритм)

Мистецтво, художня творчість у первісному суспільстві були нерозривно пов'язані з примітивними малюнками, танцями, обрядовими піснями. Ритмізоване мовлення швидше за все походило від робочих рухів, які супроводжувалися спочатку видихом, вигуком, що перетворилися на прості односкладні слова, згодом словосполучення, можливо, короткі речення. З часом ці повторювані кліше відтворювалися в обрядових діях, рухах, танцях. Мабуть, пізніше усі ці елементи дійства створили основу первісних фольклорних творів. Лексика їх на той час була спрощена, пристосована під простий ритм.

Прозаїчні твори з'явилися значно пізніше, коли розвиток мови досяг значного рівня та виникла необхідність фіксації великої кількості багатовимірних подовжених у часі подій чи фактів у письмовій формі (літописи, Біблія, апокрифи, богословські, релігійно-полемічні твори, навчальна література). З часом, коли навчання поширилося, коли читання книг стало